

Intervju

Laibach Najbolj prepoznavna in v svetu najbolj uveljavljena slovenska glasbena skupina začena drugi del evropske koncertne turneje z naslovom *Love is Still Alive*: jutri in v soboto bodo stopili na oder ljubljanskega **Kina Šiška**

»Kapital napasti z vsemi sredstvi«

Robi Šabec

LJUBLJANA Laibach upravičeno velja za najbolj prepoznavno in v svetu uveljavljeno slovensko glasbeno skupino. Od ustanovitve v Trbovljah leta 1980 do danes so nastopili na več kot tisoč koncertih in prodali več kot milijon plošč.

Oktober lani so Laibach pričeli s prvim delom najnovejše evropske koncertne turneje, ki ima naslov *Love is Still Alive*, in odigrali deset koncertov, drugi del s trinajstimi koncerti pa se je začel januarja letos. Njihovi nastopi naj bi bili ocenjeni v superlativih, v sklopu turneje pa se bo skupina še v tem tednu predstavila tudi v Ljubljani, in sicer jutri v **Kinu Šiška**. Zaradi precejšnjega zanimanja javnosti je ta termin že razprodan, organizatorji pa so poskrbeli za dodaten koncertni nastop skupine Laibach, ki bo večer kasneje, v soboto ob 20.30.

Ob tej priložnosti smo Laibach povabili na pogovor in izvedeli, da bi lahko z *Alamutom* Vladimira Bartola, ki so ga prelili v glasbo, prišli v Trst.

Po Zaratustri bo tokrat v ljubljanskem Kinu Šiška spregovorila ljubezen. Kaj prinaša album *Love is Still Alive*?

Laibach: Pravzaprav ne gre za album, ampak za EP, kar je po definiciji več kot single ampak manj kot album. Gre v bistvu za osem variacij ene skladbe – *Love is Still Alive* – ki je tudi zaključna skladba v vesoljski distopični filmski komediji *Iron Sky – The Coming Race*, za katero je Laibach napisal glasbo in ki bo v kratkem tudi objavljena na vinilu in CD-ju pri založbi Mute. EP *Love is Still Alive* je torej nekakšen predhodni podaljšek tega albuma, govori

pa o poslednjih ljudeh, ki so preživeli nuklearni holokavst na planetu Zemlja ter tudi na satelitu Luni.

Tako Zemlja kot Luna sta zdaj uničeni, zadnji ljudje pa s precej poškodovano vesoljsko ladjo tavajo po osončju v iskanju planeta, na katerem bi mogoče lahko začeli novo življenje – s pomočjo ljubezni, seveda. Upanje, da se bo to tudi res zgodilo, je najprej še entuziastično, proti koncu EP-ja – in proti koncu potovanja – pa nič več prav zelo.

Bo mogoče slišati tudi komade iz nedavno izdanega albuma *Sketches of the Red Districts*?

Laibach: Bo, seveda, vsaj nekaj njih.

Brez pesmi *Oj, Triglav moj dom* verjetno ne bo šlo?

Laibach: Bo kar moralo iti. Triglav je prevelik, da bi ga stlačili v Šiško.

V enem izmed zadnjih intervjujev ste izjavili, da je težko živeti s tem, da vam vsi ploskajo. Ali to s tem ploskanjem še vedno drži in zakaj?

Laibach: Ploskanje je potuha; raje nas kamenjajte, bomo vsaj vedeli, da smo res dobri.

V kolikor izjavim, da v večini vaših komadov in na nastopih problematizirate avtoritarni družbeni ustroj, ne bom izjavil nič novega. Zanima pa me, ali menite, da je družba že na dobri poti proti tovrstnemu totalitarnemu družbenemu ustroju?

Laibach: V tem ustroju je naša družba že kar lep čas, vsaj od pojave svetovnega medmrežja dalje, torej sočasno nekje z osamosvojitvijo države in priključitvijo evroatlantskim integracijskim procesom. Vse ostalo je iluzija.

Kako komentirate situacijo zaradi vojne v Ukrajini in hujska-

nje k spopadom?

Laibach: Kot nezrelo, nesporodno in pritlehno, če pustimo naivnost ob strani.

V interesu koga je ta vojna, ki ji ni videti konca?

Laibach: V interesu kapitala.

Kaj lahko pri tem stori umetnost?

Laibach: Kar se nas tiče, se lahko tudi ukine, saj tudi ona v glavnem služi interesom kapitala. Tista, ki tega morda ne počne, pa naj vsekakor kapital napade z vsemi sredstvi, čeprav je seveda jasno, da ji ne bo uspelo.

Po Koreji in odpadlem koncertu v Kijevu obstaja še kakšno izmed mest, kjer si Laibach posebej želi nastopiti?

Laibach: Radi bi nastopili v Teheranu, pa v Damasku, Bagdadu, Riadu, v Afriki in mogoče kdaj tudi v Postojni.

Ali si lahko obetamo, da v bližnji prihodnosti načrtujete koncert tudi na Primorskem?

Laibach: Trenutno se pogovarjamo za možnost nastopa v Piranu, skupaj s Tartinijem.

Na Velikem trgu v Trstu mogoče? 18. septembra bo minilo natanko 85 let, ko je Mussolini tam razglasil rasne zakone, morda je sedaj le napočil čas za Laibach ...

Laibach: Z veseljem bi tam nastopili, ampak bolj verjetno bomo ob 120-letnici rojstva Vladimira Bartola nastopili z *Alamutom* v tržaškem Gledališču Rossetti – če se bomo za koncert uspeli dogovoriti.

Mogoče še nekaj besed za konec intervjuja, namenjenih bralcem Primorskega dnevnika?

Laibach: Naj živi Primorski dnevnik in njegovi bralci, želimo si čim več Primorske!

V Trstu bomo
mogoče nastopili
z Alamutom
ob 120-letnici
Bartolovega rojstva

Laibach Radi bi nastopili v Teheranu, Damasku, Bagdadu, Riadu in mogoče kdaj tudi v Postojni CIRIL JAZBEC